บทที่ 4
ผลการสำรวจความเห็นประชาชน

1. ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา รวม 271 ตัวอย่างจาก 27 หมู่บ้านใน 9 อำเภอ

จังหวัด	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ปัตตานี	90	33.2	33.2	33.2
ยะลา	91	33.6	33.6	66.8
นราธิวาส	90	33.2	33.2	100.0
Total	271	100.0	100.0	

อำเภอ	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
เมืองปัตตานี	30	11.1	11.1	11.1
ยะหริ่ง	30	11.1	11.1	22.1
หนองจิก	30	11.1	11.1	33.2
เมืองยะลา	30	11.1	11.1	44.3
รามัน	30	11.1	11.1	55.4
ยะหา	31	11.4	11.4	66.8
เมืองนราธิวาส	31	11.4	11.4	78.2
ระแงะ	27	10.0	10.0	88.2
ตากใบ	32	11.8	11.8	100.0
Total	271	100.0	100.0	

อาชีพผู้ตอบ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
เกษตรกร	71	26.2	26.2	26.2
รับจ้าง	52	19.2	19.2	45.4
ประมง	24	8.9	8.9	54.2
ค้าขาย	75	27.7	27.7	81.9
อื่นๆ	49	18.1	18.1	100.0
Total	271	100.0	100.0	

บทบาทของผู้ตอบในหมู่บ้าน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่ตอบ	39	14.4	14.4	14.4
ผู้นำศาสนา	1	.4	.4	14.8
ผู้นำชุมชน	27	10.0	10.0	24.7
อบต.	7	2.6	2.6	27.3
อื่นๆ	197	72.7	72.7	100.0
Total	271	100.0	100.0	

อายุ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่ตอบ	1	.4	.4	.4
ต่ำกว่า 15 ปี	1	.4	.4	.7
15 ปี - 25 ปี	37	13.7	13.7	14.4
26 ปี - 35 ปี	51	18.8	18.8	33.2
36 ปี - 45 ปี	68	25.1	25.1	58.3
45 ปี ขึ้นไป	113	41.7	41.7	100.0
Total	271	100.0	100.0	

เพศ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ชาย	153	56.5	56.5	56.5
หญิง	118	43.5	43.5	100.0
Total	271	100.0	100.0	

ศาสนา

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่ตอบ	1	.4	.4	.4
พุทธ	133	49.1	49.1	49.4
อิสลาม	137	50.6	50.6	100.0
Total	271	100.0	100.0	

การศึกษา

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่ตอบ	4	1.5	1.5	1.5
สายสามัญ	187	69.0	69.0	70.5
สายศาสนา	5	1.8	1.8	72.3
สามัญและศาสนา	75	27.7	27.7	100.0
Total	271	100.0	100.0	

2. ความเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ในพื้นที่

2.1 ความเห็นต่อสถานการณ์ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในพื้นที่

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่ตอบ	4	1.5	1.5	1.5
ดีขึ้นมาก	2	.7	.7	2.2
ดีขึ้น	18	6.6	6.6	8.9
เหมือนเดิม	96	35.4	35.4	44.3
เลวลง	119	43.9	43.9	88.2
เลวลงมาก	32	11.8	11.8	100.0
Total	271	100.0	100.0	

ชาวบ้านมีความเห็นต่อสถานการณ์ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินว่า

สถานการณ์ยังเหมือนเดิมร้อยละ 35.4 เพราะยังไม่ดีขึ้น แม้จะใช้นโยบายใดๆ เจ้าหน้าที่รัฐขาดประสิทธิภาพในการรับรู้ข้อมูล รัฐไม่เข้าใจประชาชน ประชาชนก็ไม่เข้าใจรัฐ ขาดความร่วมมือจากชาวบ้านในการชี้เบาะแส ข่าวลือและสื่อต่างๆทำให้ชาวบ้านเกิดความหวาดกลัว

เห็นว่าสถานการณ์เลวร้ายลงถึงเลวร้ายลงมากถึงร้อยละ 55.7 เพราะคนคิดร้ายมีมากขึ้น รวมกลุ่มมากขึ้น มีคนว่างงานมากถึงไปรวมตัวกันทำเรื่องไม่ดี เจ้าหน้าที่รัฐบางคนขาดคุณธรรม ไม่ใส่ใจประชาชน ไม่รู้หน้าที่ เดือนที่แล้วสวนมะพร้าวก็โดนเผา เจ้าหน้าที่รัฐกับประชาชนไม่มีความเข้าใจ ไม่มีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน อำนาจรัฐมีมากไม่รู้ว่าจะเกิดผลกระทบกับชาวบ้านเมื่อไหร่ เหตุการณ์ยังรุนแรงขึ้น แต่ไม่รู้สาเหตุที่แท้จริง

เมื่อจำแนกตามศาสนา พบว่าชาวไทยพุทธมีความเห็นว่าสถานการณ์ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเลวลงและเลวลงมากถึงร้อยละ 67.6 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกถึงความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินสูงกว่า ชาวไทยมุสลิมที่เห็นว่าสถานการณ์ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเลวลงและเลวลงมากร้อยละ 44.5

ด้านที่อยู่อาศัย พบว่าคนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลมีความรู้สึกว่าความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเลวลงและเลวลงมากถึงร้อยละ 59.8 สูงกว่าความรู้สึกไม่ปลอดภัยของคนที่อยู่อาศัยนอกเขตเทศบาล ที่มีความรู้สึกว่าเลวลงและเลวลงมากร้อยละ 52.7

3. ความเห็นของประชาชนต่อบทบาทของเจ้าหน้าที่รัฐ ชุมชน ผู้นำและต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการแก้ไขปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

3.1 ด้านความยุติธรรม ชาวบ้านยังมีความไม่แน่ใจ ร้อยละ 54.6 เพราะสถานการณ์ไม่รู้ว่าใครเป็นใคร และที่เห็นว่าดีขึ้น มีร้อยละ 21.0 เพราะคนในพื้นที่อยู่แบบพี่น้องมาตลอด

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่ตอบ	3	1.1	1.1	1.1
ดีขึ้นมาก	3	1.1	1.1	2.2
ดีขึ้น	57	21.0	21.0	23.2
ไม่แน่ใจ	148	54.6	54.6	77.9
เลวลง	46	17.0	17.0	94.8
เลวลงมากขึ้น	14	5.2	5.2	100.0
Total	271	100.0	100.0	

3.2 ด้านพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่รัฐ ชาวบ้านยังไม่แน่ใจ ร้อยละ 43.32 และเห็นว่าดีขึ้นร้อยละ 38 เพราะทหาร ตำรวจลาดตระเวนมาทุกคืน ช่วยดูแล คุ้มครองชาวบ้าน มีความสัมพันธ์กับชุมชนได้ดี ร่วมงานประเพณี

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่ตอบ	3	1.1	1.1	1.1
ดีขึ้นมาก	8	3.0	3.0	4.1
ดีขึ้น	103	38.0	38.0	42.1
ไม่แน่ใจ	117	43.2	43.2	85.2
เลวลง	31	11.4	11.4	96.7
เลวลงมากขึ้น	9	3.3	3.3	100.0
Total	271	100.0	100.0	

3.3 การปฏิบัติตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่รัฐ ชาวบ้านยังมีความไม่แน่ใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่รัฐ คิดเป็นร้อยละ 40.6 และเห็นว่ามีการปฏิบัติตามกฎหมายที่ดีขึ้นคิดเป็นร้อยละ 38.4

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่ตอบ	9	3.3	3.3	3.3
ดีขึ้นมาก	6	2.2	2.2	5.5
ดีขึ้น	104	38.4	38.4	43.9
ไม่แน่ใจ	110	40.6	40.6	84.5
เลวลง	33	12.2	12.2	96.7
เลวลงมากขึ้น	9	3.3	3.3	100.0
Total	271	100.0	100.0	

3.4 ชาวบ้านเห็นว่าการปฏิบัติหน้าที่ของทหารดีขึ้นร้อยละ 44.3 เพราะช่วยตรวจตราดูแลทุกซอก ซอย รวมทั้งป่ายาง การปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจชาวบ้านยังมีความไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 42.4 เพราะไม่ค่อยได้มีบทบาท การปฏิบัติหน้าที่ของปลัดอำเภอ นายอำเภอดีขึ้น ร้อยละ 41.3 เพราะให้ความร่วมมือกับชุมชนมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับเมื่อก่อน

การปฏิบัติหน้าที่ของทหาร

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่ตอบ	2	.7	.7	.7
ดีขึ้นมาก	21	7.7	7.7	8.5
ดีขึ้น	120	44.3	44.3	52.8
ไม่แน่ใจ	92	33.9	33.9	86.7
เลวลง	27	10.0	10.0	96.7
เลวลงมากขึ้น	9	3.3	3.3	100.0
Total	271	100.0	100.0	

การปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่ตอบ	2	.7	.7	.7
ดีขึ้นมาก	11	4.1	4.1	4.8
ดีขึ้น	99	36.5	36.5	41.3
ไม่แน่ใจ	115	42.4	42.4	83.8
เลวลง	37	13.7	13.7	97.4
เลวลงมากขึ้น	7	2.6	2.6	100.0
Total	271	100.0	100.0	

การปฏิบัติหน้าที่ของปลัดอำเภอ นายอำเภอ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่ตอบ	3	1.1	1.1	1.1
ดีขึ้นมาก	12	4.4	4.4	5.5
ดีขึ้น	112	41.3	41.3	46.9
ไม่แน่ใจ	110	40.6	40.6	87.5
เลวลง	27	10.0	10.0	97.4
เลวลงมากขึ้น	7	2.6	2.6	100.0
Total	271	100.0	100.0	

3.5 ด้านนโยบายแก้ปัญหาของรัฐบาล ชาวบ้านร้อยละ 37.6 ยังไม่แน่ใจในนโยบายการแก้ปัญหาของรัฐบาล เพราะบางทีก็ดี บางทีก็ไม่ดี ไม่รู้ว่าใช้นโยบายแก้ปัญหาถูกทางหรือเปล่า เพราะถ้านโยบายถูกทางเหตุการณ์คงจะสงบ และร้อยละ 28.8 เห็นว่าเลวลง เพราะมีเหตุการณ์ร้ายมากขึ้น

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่ตอบ	5	1.8	1.8	1.8
ดีขึ้นมาก	4	1.5	1.5	3.3
ดีขึ้น	64	23.6	23.6	26.9
ไม่แน่ใจ	102	37.6	37.6	64.6
เลวลง	78	28.8	28.8	93.4
เลวลงมากขึ้น	18	6.6	6.6	100.0
Total	271	100.0	100.0	

3.6 สำหรับความเห็นต่อการมีส่วนร่วมของชุมชน และบทบาทของฝ่ายต่างๆในการแก้ไขปัญหา

ชาวบ้านเห็นว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนดีขึ้น ร้อยละ 49.8 เพราะมีการช่วยกันลาดตระเวนในหมู่บ้าน มีการจัดเวรยาม

ผู้นำศาสนาทั้งพุทธ มุสลิม มีบทบาทสร้างความไว้วางใจต่อกันของคนในพื้นที่ ดีขึ้นร้อยละ 42.4 ชาวบ้านไว้ใจผู้นำศาสนามากขึ้น

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีขึ้นร้อยละ 43.9 มีการประชุมกันเสมอ ไม่ขัดแย้งกัน

ความไว้วางใจของประชาชนต่อเจ้าหน้าที่รัฐ ชาวบ้านยังไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 39.5 เพราะเจ้าหน้าที่รัฐยังไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้

การมีส่วนร่วมของชุมชน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่ตอบ	4	1.5	1.5	1.5
ดีขึ้นมาก	23	8.5	8.5	10.0
ดีขึ้น	135	49.8	49.8	59.8
ไม่แน่ใจ	83	30.6	30.6	90.4
เลวลง	22	8.1	8.1	98.5
เลวลงมากขึ้น	4	1.5	1.5	100.0
Total	271	100.0	100.0	

บทบาทของผู้นำศาสนาทั้งพุทธ มุสลิม ในการสร้างความไว้วางใจต่อกันของคนในพื้นที่

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่ตอบ	3	1.1	1.1	1.1
ดีขึ้นมาก	14	5.2	5.2	6.3
ดีขึ้น	115	42.4	42.4	48.7
ไม่แน่ใจ	105	38.7	38.7	87.5
เลวลง	29	10.7	10.7	98.2
เลวลงมากขึ้น	5	1.8	1.8	100.0
Total	271	100.0	100.0	

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่ตอบ	2	.7	.7	.7
ดีขึ้นมาก	12	4.4	4.4	5.2
ดีขึ้น	119	43.9	43.9	49.1
ไม่แน่ใจ	111	41.0	41.0	90.0
เลวลง	24	8.9	8.9	98.9
เลวลงมากขึ้น	3	1.1	1.1	100.0
Total	271	100.0	100.0	

ความไว้วางใจของประชาชนต่อเจ้าหน้าที่รัฐ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่ตอบ	3	1.1	1.1	1.1
ดีขึ้นมาก	15	5.5	5.5	6.6
ดีขึ้น	83	30.6	30.6	37.3
ไม่แน่ใจ	107	39.5	39.5	76.8
เลวลง	45	16.6	16.6	93.4
เลวลงมากขึ้น	18	6.6	6.6	100.0
Total	271	100.0	100.0	

3.7 ด้านความหวังต่อการยุติความรุนแรงในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ชาวบ้านมีความไม่แน่ใจ ร้อยละ 42.8 เพราะไม่รู้ว่าฝ่ายไหนกระทำและต้องการอะไร ไม่แน่ใจแล้วกับการแก้ปัญหา เคยหวังมากกับการแก้ปัญหาในปีแรกและปีที่สอง แต่ดูแล้วรัฐไม่สามารถแก้ได้เลย จากความหวังกลายเป็นความไม่แน่ใจ กลัวจนเกินกลัว ไม่รู้จะตั้งความหวังไว้ที่ใคร เหตุการณ์ทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกวัน ชาวไทยพุทธรู้สึกแย่เพราะเป็นชนส่วนน้อยในสังคมมุสลิม

ความหวังต่อการยุติความรุนแรงในพื้นที่ของท่าน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่ตอบ	2	.7	.7	.7
ดีขึ้นมาก	11	4.1	4.1	4.8
ดีขึ้น	49	18.1	18.1	22.9
ไม่แน่ใจ	116	42.8	42.8	65.7
เลวลง	64	23.6	23.6	89.3
เลวลงมากขึ้น	29	10.7	10.7	100.0
Total	271	100.0	100.0	

4. ความเห็นเกี่ยวกับประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน

4.1 การประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในเขตท้องที่ทุกอำเภอของจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส ตั้งแต่วันที่ 20 กรกฎาคม 2548 ชาวบ้านทราบถึงร้อยละ 73.8 เมื่อจำแนกตามศาสนาพบว่าชาวไทยพุทธทราบร้อยละ 77.4 มากกว่าชาวไทยมุสลิมที่ทราบคิดเป็นร้อยละ 70.8

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่ตอบ	4	1.5	1.5	1.5
ทราบ	200	73.8	73.8	75.3
ไม่ทราบ	67	24.7	24.7	100.0
Total	271	100.0	100.0	

4.2 หลังประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน

ชาวบ้านเห็นว่าสถานการณ์ความรุนแรงในพื้นที่เหมือนเดิม ร้อยละ 56.5 เพราะยังมีการฆ่าประชาชนอยู่ทุกวัน และมีแนวโน้มว่าจะมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นในอนาคต

ส่วนชาวบ้านที่เห็นว่าสถานการณ์เลวร้ายลง ร้อยละ 26.6 ไม่ทำให้คนเปลี่ยนใจในการกระทำความผิด มีการยิงฆ่ากันเป็นประจำ พุทธ มุสลิมสลับกันถูกยิง หลังเหตุการณ์ที่ยะลา 14 กรกฎาคม 2548 เหตุการณ์ไม่ดีขึ้นเลย พรก. ตั้งมา แต่กลไกรัฐยังอ่อนแออยู่ มีอำนาจอยู่คนเดียวขาดประสิทธิภาพในการมีส่วนร่วม รัฐมีมาตรการแก้ปัญหาที่ไม่แน่นอน ไม่ชัดเจน มีแต่แจกจ่ายเงิน เมื่อเกิดปัญหาไม่มีความเด็ดขาด มีแต่นโยบายแต่ไม่ได้ปฏิบัติการก็เหมือนไม่มีอะไรเลย อีกด้านหนึ่งเจ้าหน้าที่ทำอะไรก็ไม่ผิด การใช้อำนาจเกินขอบเขตทำให้เกิดการละเมิดสิทธิของประชาชน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่ตอบ	2	.7	.7	.7
ดีขึ้นมาก	3	1.1	1.1	1.8
ดีขึ้น	25	9.2	9.2	11.1
ไม่แน่ใจ	153	56.5	56.5	67.5
เลวลง	72	26.6	26.6	94.1
เลวลงมากขึ้น	16	5.9	5.9	100.0
Total	271	100.0	100.0	

4.3 หลังประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ชาวบ้านร้อยละ 57.9 ซึ่งเมื่อจำแนกตามศาสนาพบว่าชาวไทยพุทธ ร้อยละ 59.4 ชาวไทยมุสลิมร้อยละ 56.2 ต่างก็ไม่แน่ใจว่าจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นเพราะเหตุการณ์เกิดขึ้นก่อนและหลังใช้ พรก. ยังเหมือนเดิม รวมทั้งไม่แน่ใจว่าจะมี ชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เพราะกลุ่มคนที่คิดร้ายก็ยังดำรงชีวิตอยู่ได้และมีอิทธิพลมากด้วย รวมทั้งไม่แน่ใจในชีวิตและทรัพย์สิน

ชาวบ้านเห็นว่าเลวร้ายลง ร้อยละ 29.9 เพราะการทำมาหากินลำบาก ไม่กล้าออกไปกรีดยางเวลากลางคืน ขายของไม่ได้จะเอาอะไรกิน เจ้าหน้าที่รัฐอาจจะจับคนไม่ถูกต้อง(จับมั่ว)

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่ตอบ	3	1.1	1.1	1.1
ดีขึ้นมาก	2	.7	.7	1.8
ดีขึ้น	14	5.2	5.2	7.0
ไม่แน่ใจ	157	57.9	57.9	64.9
เลวลง	81	29.9	29.9	94.8
เลวลงมากขึ้น	14	5.2	5.2	100.0
Total	271	100.0	100.0	

4.4 หลังประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ชาวบ้าน มีความรู้สึกต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร เหมือนเดิมไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง คิดเป็นร้อยละ 48.3 และชาวบ้านรู้สึกว่าได้รับการคุ้มครองที่ดีขึ้น ร้อยละ 31.7 กลัวมากขึ้นร้อยละ 18.5

เมื่อจำแนกตามศาสนาพบว่าชาวไทยพุทธ รู้สึกเหมือนเดิมไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง คิดเป็นร้อยละ 38.3 และรู้สึกว่าได้รับการคุ้มครองที่ดีขึ้น ร้อยละ 54.9 ส่วนชาวไทยมุสลิมร้อยละ 58.4 รู้สึกเหมือนเดิม และมีความรู้สึกว่าได้รับการคุ้มครองที่ดีขึ้นเพียงร้อยละ 8.8

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่ตอบ	4	1.5	1.5	1.5
กลัวมากขึ้น	50	18.5	18.5	19.9
เหมือนเดิม	131	48.3	48.3	68.3
รู้สึกว่าได้รับการคุ้มครองที่ดีขึ้น	86	31.7	31.7	100.0
Total	271	100.0	100.0	

4.5 หลังประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ด้านความรู้สึกไว้วางใจเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร ชาวบ้าน ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลง คิดเป็นร้อยละ 47.6 มีความรู้สึกไว้วางใจตำรวจ ทหารมากขึ้นร้อยละ 34.7 รู้สึกกลัวตำรวจ ทหารมากขึ้นร้อยละ 16.6

เมื่อจำแนกตามศาสนาพบว่าชาวไทยพุทธ รู้สึกไว้วางใจเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหารมากขึ้นคิดเป็นร้อยละ 54.9 ในขณะที่ชาวไทยมุสลิมรู้สึกเหมือนเดิมไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง ร้อยละ 53.3 และรู้สึกกลัวมากขึ้นร้อยละ 30.7

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่ตอบ	3	1.1	1.1	1.1
ไว้วางใจมากขึ้น	94	34.7	34.7	35.8
เหมือนเดิม	129	47.6	47.6	83.4
กลัวมากขึ้น	45	16.6	16.6	100.0
Total	271	100.0	100.0	

4.6 ชาวบ้านเห็นว่าควรประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินต่อไปอีก ร้อยละ 58.3 เพราะผู้ก่อการร้ายยังสร้างความถี่ต่อเหตุการณ์มากขึ้น พรก.เป็นการส่งเสริมอำนาจเจ้าหน้าที่รัฐให้เขาทำงานเต็มที่มากขึ้น , ดีกว่าไม่มีอะไรมารองรับเพราะเหตุการณ์ไม่ปกติ แต่ไม่รู้จะใช้ได้หรือเปล่า จากเหตุการณ์ทหารถูกฆ่า 2 นาย ก็ยังไม่ได้ใช้ เนื่องจากกลัวผลกระทบ เกิดการชุมนุมต่อต้านของชาวบ้าน

ชาวบ้านที่มีความเห็นว่าควรยกเลิกร้อยละ 34.4 เพราะมีประกาศหรือไม่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินเหตุการณ์เหมือนเดิมไม่เห็นจะดีขึ้น คิดว่า พรก.ไม่ใช่ทางแก้ปัญหาที่ดี ถ้ารัฐคิดจะช่วยอย่างแท้จริง ควรออกมาสร้างความเข้าใจให้กับประชาชนก่อน ขณะนี้ประชาชนส่วนใหญ่ไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับ พรก.เลย การใช้ พรก.ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่วนใหญ่ ผู้มีสิทธิแสดงความคิดเห็นคือข้าราชการและเจ้าหน้าที่ระดับสูงของท้องถิ่นเท่านั้น

เมื่อจำแนกตามศาสนาพบว่าชาวไทยพุทธมีความเห็นว่าควรประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินต่อไปคิดเป็นร้อยละ 76.7 เห็นควรยกเลิก ร้อยละ 12.8 ในขณะที่ชาวไทยมุสลิมเห็นว่าควรประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินต่อไปร้อยละ 40.1 และควรยกเลิกคิดเป็นร้อยละ 55.5

สำหรับประชาชนในเขตเทศบาลเห็นว่าควรประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินต่อไปคิดเป็นร้อยละ 65.2 นอกเขตเทศบาลเห็นว่าควรประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินต่อไปร้อยละ 53.4

ด้านผู้นำชุมชนเห็นว่าควรประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินต่อไปคิดเป็นร้อยละ 59.3 และควรยกเลิกคิดเป็นร้อยละ 29.6

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ไม่ตอบ	20	7.4	7.4	7.4
ควรประกาศใช้ต่อไปอีก	158	58.3	58.3	65.7
ควรยกเลิกประกาศ	93	34.3	34.3	100.0
Total	271	100.0	100.0	

5 ข้อเสนอของประชาชนต่อการยุติความรุนแรงในจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส

5.1 ด้านนโยบาย

- สร้างความยุติธรรมให้เร็วที่สุด

- เป็นปัญหาที่เราไม่รู้ว่าใครเป็นต้นสายปลายเหตุ ได้แต่คาดเดา ไม่ทราบว่าจุดใดเป็นจุดสำคัญ ควรมีการร่วมอยู่กันของไทยพุทธ มุสลิม ไม่ใช้คำพูดที่รุนแรง ถนอมน้ำใจ เก็บความรู้สึกหากจะพูดแล้วก่อให้เกิดความระแวง ในตลาดมีทั้งไทยพุทธ มุสลิมอยู่ร่วมกัน ได้เพราะต่างคนต่างอยู่ไม่ล่วงล้ำกัน แต่เรียนรู้วิถีชีวิตซึ่งกันและกัน ความที่อยู่กันมานานจะรู้ว่าใครเป็นใคร และคิดว่าควรส่งเสริมด้านการศึกษา

-ให้รัฐเข้าถึงประชาชนให้มากขึ้น งบประมาณต้องถึงมือประชาชนโดยสะอาด ให้ทหารคุ้มในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคใต้ตลอด ข้อมูลข่าวสาร ให้รัฐประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบทั่วถึง จริง เท็จ การคมนาคมให้สะดวก พัฒนาอาชีพทุกตำบล หมู่บ้าน

-อยากให้เจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ ไม่อยากให้เจ้าหน้าที่โดนขัดขวาง เพราะปัจจุบันพอเจ้าหน้าที่ รัฐจะทำอะไร ก็โดนคัดค้านไปหมด คือไม่สามารถทำอะไรได้เลย อยากให้เหตุการณ์สงบขึ้นโดยเร็ว เพราะไม่อยากให้มีการตายของผู้บริสุทธิ์เกิดขึ้นอีก

-รัฐบาลต้องสร้างความมั่นใจให้กับประชาชน ไม่ใช่ใช้เงินแก้ปัญหา ปัจจุบันรัฐบาลเอาเงินมาโปรยอย่างเดียว เหมือนตำน้ำพริกละลายแม่น้ำ ต้องสร้างความมั่นใจให้กับมุสลิมก่อน เพราะเป็นคนส่วนใหญ่ของพื้นที่นี้ การแก้ไขปัญหาต้องเอาคนในพื้นที่มาแก้ ไม่ใช่ใช้คนนอกพื้นที่มาแก้ งานควรรับคนในพื้นที่ให้มาก เป็นการสร้างรายได้ให้เขา ทหารตำรวจ เป็นคนภาคอื่น ภาษาเป็นปัญหาในการสื่อสาร ความมั่นใจในการแก้ปัญหาของเจ้าหน้าที่รัฐต่อประชาชนไม่มี อย่าให้ความสำคัญกับการแบ่งแยกดินแดนมากเกินไป คนร้ายทุกคนต้องอยู่ภายใต้กฎหมาย และให้มีความเด็ดขาดด้วย

- ควรใช้หลักสันติเหมือนในอดีต

- เลิกมองว่าคนเรียนศาสนาเป็นคนก่อการ คนจบจากนอกประเทศที่จบศาสนาอย่ามองว่าเป็นกบถ

- ให้มองว่าทุกคน ทุกศาสนา สอนคนให้เป็นคนดี และอิสลามก็เช่นกัน

- ควรใช้ความเข้าใจในการแก้ปัญหา เข้าใจวัฒนธรรม เข้าใจประเพณี เราคนพุทธกับคนมุสลิม ไม่เคยมีปัญหามาตั้งแต่ไหนแต่ไรแล้ว เพราะเราเข้าใจและสามารถปรับตัวเข้าหากันได้

- สส. สว. ในพื้นที่ภาคใต้ มีบทบาท ลงมาพบปะประชุม ฟังความคิดเห็นของประชาชนให้มากขึ้น

- ให้รัฐให้อำนาจกับชาวบ้านให้ควบคุมตัวผู้ต้องสงสัยไว้ก่อน แล้วค่อยแจ้งเจ้าหน้าที่รัฐ

- ในกรณีเร่งด่วนที่ผู้ต้องหาจะหนีต้องมีหมายจับ ทั้งที่รู้ว่าเป็นผู้ต้องหา ให้อำนาจประชาชน ควบคุมตัว (รู้ว่าเป็นใครแต่ทำอะไรไม่ได้) ชาวบ้านโดนโค่นต้นยางทั้งสวนทั้งที่รู้แต่ไม่สามารถทำอะไรได้

- ให้คณะกรรมการสมานฉันท์ลงมาพบปะพูดคุยกับชาวบ้าน อยู่ในพื้นที่ซัก 3 เดือน

- ควรสนับสนุนให้องค์กรอิสระมีบทบาทต่อความสงบมากกว่ารัฐบาล เพราะองค์กรอิสระมีความน่าไว้ใจมากกว่า เข้าใจท้องถิ่นประชาชนมากกว่า แต่เจ้าหน้าที่รัฐ ไม่ค่อยเข้าถึงประชาชน พูดอย่างเดียว โดยไม่รู้ข้อมูลที่แท้จริง องค์กรอิสระพูดก่อนที่จะทำ

- ใช้กฎหมายให้เข้มแข็ง ให้ทุกคนเคารพกฎหมาย อยู่ภายใต้กฎหมายแล้วจะทำให้สงบสุข

- อยากให้รัฐบาลกลางลดอำนาจน้อยลงหน่อย อยากให้กระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมากขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องของงบประมาณแผ่นดิน ยังกระจายไม่ทั่วถึง

- ให้ทุกฝ่าย รัฐ อิสลาม พุทธ เข้าหากัน ปรึกษากัน มีอะไรคุยกัน เพราะที่ผ่านมาแต่ละฝ่ายก็ไม่รู้ทำตามความต้องการ ความหมายของตัวเอง

-ให้ทางการใช้นโยบายอย่างยุติธรรมทั้งสองฝ่าย

- อยากให้มีการประชุมกันระหว่างมุสลิมและพุทธบ่อย ๆ

- ต้องสร้างความเข้าใจระหว่างคนไทยพุทธกับมุสลิม ยอมรับวัฒนธรรมร่วมกัน

- แก้ไขปัญหาในการจัดสรรพื้นที่ในการทำมาหากินร่วมกัน เพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้ง

- อยากให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากว่านี้ ในการแก้ปัญหา เพราะที่ผ่านมารัฐบาลไม่ได้แก้ปัญหาท้องถิ่น แต่แก้ปัญหาเจ้าหน้าที่และความมั่นคงเป็นหลัก

- แก้ไขปัญหาให้เกิดความเท่าเทียมกันในพื้นที่

5.2 ด้านปากท้องชาวบ้าน

-รัฐควรแก้ปัญหาและเอาใจใส่ดูแล การประกอบอาชีพของชาวบ้านทุกคน มุ่งแต่ทำงาน จะได้ไม่สนใจเรื่องอื่น

-ประชาชนส่วนใหญ่ในจังหวัดปัตตานี นราธิวาสจะประกอบอาชีพประมง ควรเน้นเรื่องอนุรักษ์ทรัพยากรให้ยั่งยืน ปราบปรามเรือทำการประมงทำลายล้างและให้ยกเลิกเครื่องมือทำลายล้าง เช่น ปั่นไฟปลากะตักอวนลาก

-ฟื้นฟูทรัพยากรประมงให้สมบูรณ์ขึ้น

-ให้อาชีพเสริมกับชาวประมงพื้นบ้าน

-แก้ไขปัญหาความยากจน ความไม่รู้หนังสือให้ชาวบ้านให้ได้จะไม่ถูกหลอกลวง

-ทำให้ชาวบ้านได้ประกอบอาชีพอย่างมั่นคง

5.3 ด้านเจ้าหน้าที่รัฐ

- การกระตุ้นให้ชาวบ้านร่วมมือ ให้คัดเจ้าหนาที่ที่มีพฤติกรรมดี ๆ มาทำงาน ให้แก้ไขนโยบายให้เหมาะสม สนับสนุนกิจกรรมของชาวบ้าน เช่น ประกันสินค้าทางการเกษตร

- เจ้าหน้าที่รัฐต้องเป็นที่พึ่งของประชาชนให้ได้

- ยังมีเจ้าหน้าที่รัฐที่ทำตัวชั่ว ๆ อยู่อีกมาก จะต้องให้ออกจากราชการ

-เจ้าหน้าที่ที่มาอยู่ใน 3 จังหวัดต้องเข้าใจมุสลิมเรียนรู้วิถีมุสลิม เพื่อแสดงความจริงใจ

- ควรให้เจ้าหน้าที่ที่จะมาอยู่ในพื้นที่ผ่านการอบรมวิถีชีวิตของมุสลิม

- อยากให้เอาทหารส่วนหนึ่งออกจากพื้นที่ เวลาชาวบ้านจะไปกรีดยางถ้าเห็นทหารก็หนีกลับบ้าน ทหารไม่ได้ไปก่อกวนอะไร แต่ชาวบ้านรู้สึกหวาดกลัว

- กำลังเจ้าหน้าที่ทหารไม่พอเพราะพื้นที่กว้าง ให้เพิ่มขึ้น ไม่สมควรจะลดอัตรากำลังทหารลง ถ้าลดกำลังทหารเหตุการณ์อาจมีความรุนแรงมากขึ้น

- เอาทหารออกไปจากพื้นที่ให้หมด

- ต้องการให้คนในพื้นที่แก้ปัญหา ไม่จำเป็นต้องยกกำลังทหาร ตำรวจมาจากต่างจังหวัด เหนือ อีสานลงมาเพราะไม่เข้าใจประเพณีวัฒนธรรมโดยลึกซึ้งของชาวใต้ (มุสลิม) ทำให้เป็นภาระของคนในพื้นที่ เช่นเรื่องทหารกับผู้หญิง และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากผู้ปฏิบัติที่กระทำผิดและโยกย้ายไป แต่คนที่จะรับเคราะห์แต่คนที่อยู่ข้างหลังจะเดือนร้อน

- น่าจะมีทหารมาอยู่ประจำ ไม่ควรเปลี่ยนชุดทหารบ่อย ๆ เพราะเขาจะได้ทำงานในพื้นที่อย่างเต็มที่ เข้าใจสภาพชุมชน หมู่บ้าน

- ลดบทบาทของเจ้าหน้าที่ทหารในพื้นที่ 3 จังหวัดให้ลดลงเพราะเหตุการณ์ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเป็นผู้เสียหาย

5.4 ด้านการปฏิบัติงานของหน่วยงานรัฐ

-ให้รัฐบาลเข้ามาแก้ปัญหาถึงพื้นที่จริง ๆ เข้ามาระดับชาวบ้านจริง ๆ ไม่ใช้มาฟังแค่นายอำเภอ ปลัด หรือเจ้าหน้าที่รัฐอย่างเดียว แต่ต้องฟังประชาชนที่อยู่ติดดินจริง ๆ

-เสนอข่าวให้ตรงกับความเป็นจริง เปิดเผยเกี่ยวกับตัวผู้กระทำผิดว่าชีวิตเป็นอยู่อย่างไร

-ให้ทางรัฐปรับปรุงเรื่องการข่าวที่มีส่วนต่อความเดือดร้อนของชาวบ้าน การข่าวสำคัญมาก ในการแก้ปัญหาความไม่สงบ บางทีคนเป็นศัตรูกันอาจรายงานให้ข่าวกับเจ้าหน้าที่ (ใส่ร้าย)

-ให้ความคุ้มครองผู้นำศาสนาเพราะปัจจุบันผู้นำศาสนาถูกจำกัดสิทธิในการประกอบพิธีทางศาสนา

-อยากให้ดูแลความรู้สึกของประชาชน ชาวบ้านมากกว่านี้

-ลูกจ้าง 4,500 ไม่มีประโยชน์ เปลืองงบต้องจ้างงานแบบให้เขาทำงานจริง ๆ น่าจะเอาเงิน 4,500 บาท มาจ้าง ชรบ.ดีกว่า เพราะเขาทำงานจริง ทุกเดือน ชรบ.ไม่มีเงิน แต่ละเดือนได้เงินมา 20,00 บาท แต่มีสมาชิก 30 คน (ลูกจ้าง 4,500 เข้าลงชื่อแล้วกลับบ้าน สิ้นเดือน ไม่มีประโยชน์ แต่ ชรบ.ทำงานทั้งคืน ได้เงินน้อย น่าเห็นใจ ไม่ยุติธรรม

- ผู้นำชุมชนอยากให้ปลัดอำเภอ นายอำเภอมาลงพื้นที่ดูแลความทุกข์ สุข เราต้องอยู่ตามประสาเรา

- ควรทำการอบรมเจ้าหน้าที่ก่อนส่งมาปฏิบัติในพื้นที่

5.5 ด้านการศึกษา

- ปรับปรุงหลักการสอนศาสนาเพื่อให้อยู่ร่วมกันได้
- ให้มีส่วนช่วยในด้านการศึกษา เท่า ๆ กันไม่ว่าศาสนาและสามัญ
- ขอให้คนที่ยากจนได้เรียน
- ให้การศึกษาแก่เด็กเยาวชนมากขึ้นโดยเฉพาะมุสลิม (สายสามัญ)
- รัฐควรหาทางแก้ไขเพื่อให้เด็กและเยาวชนในพื้นที่ได้รับการศึกษาที่ดีขึ้น เปิดโอกาสขึ้น เปิดโอกาสให้แต่ละหมู่บ้านในพื้นที่จัดกิจกรรมส่งเสริมทางด้านความสัมพันธ์และคุณธรรมโดนเน้นที่ตัวเด็กและเยาวชน

5.6 ด้านอื่น ๆ

- ขอร้องผู้ก่อการร้ายว่า เลิกข่มขู่ประชาชน เสียทีเพราะประชาชน รับสงบ อยากทำมาหากินปกติสุข
- ยกเลิกพรก.ขอให้ใช้กฎหมายเหมือนเดิม
- ทุกบ้านต้องมีส่วนในการดูแลปกครองตนเอง ชาวบ้านต้องดูแลกันเอง ให้ความร่วมมือ สำรวจว่าในหมู่บ้านว่าใครทำอะไร
- ใช้พรก.ต่อไปจนกว่าเหตุการณ์จะสงบ เพิ่มความรุนแรงของกฎหมาย เพื่อให้ผู้ก่อความสงบรู้สึกหวาดกลัวและล้มเลิกความคิดที่จะก่อการร้ายต่อไป
- ควรจะมีความเท่าเทียมกันในสังคมมากกว่านี้ ควรจะมีการส่งเสริมด้านจัดกิจกรรมร่วมกันพื้นที่ระหว่างไทยพุทธ-มุสลิมเหมือนบางครั้งที่จัดกิจกรรม งานประเพณีต่าง ๆ ก็โดนบังคับให้มา ซึ่งเป็นไปโดยไม่ได้สมัครใจจึงรู้สึกเกิดความแตกแยกกันในพื้นที่
- ให้ประชาชนในพื้นที่เลือกแนวทางการดำเนินชีวิตที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมและความเชื่อของตัวเอง
- อยากให้อยู่เหมือนพี่น้องตามที่เคยอยู่กันมานาน ไม่ควรระแวงว่าเป็นไทยอิสลามที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ และให้คนมีที่ทำกิน
- ก็ต้องการให้รัฐบาลช่วยเยี่ยวยา ชาวบ้านที่ได้รับความเดือดร้อนด้วย ชาวบ้านต้องการกำลังใจมาก ชาวบ้านอยู่อย่างหวาดระแวง
- เก็บข้อมูลบ่อยครั้งแต่ไม่เคยได้ให้เกิดประโยชน์